

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. Бургас, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Йорданка Г. Майска
РАДОСТИНА П. ПЕТКОВА

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20212100502156 по описа за 2021 година

Производството по делото пред настоящата съдебна инстанция е образувано по повод въззивна жалба от Д. Г. Д., ЕГН *****, чрез адв. Жения Маркова - БАК, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул.„Гурко“ №11, против Решение № 95 от 21.09.2021г., постановено по гр.д.№374/2021г. по описа на Районен съд - Несебър, с което съдът е изменил на основание чл.59, ал.9 вр. чл127, ал.2 от СК определения със споразумение по гр.д.№237/2019г. по описа на НРС, одобрено с протоколно определение от 27.06.2019г., режим на лични отношения между бащата Д. Г. Д. и малолетното дете Г. Д. Д., ЕГН *****, и е определен нов режим, както следва:

- всяка първа и трета седмица на месеца до навършване на 5-годишна възраст на детето от 10.00 часа до 16.00 часа в събота, без присъствието на майката, като бащата следва да взема и връща детето от адреса му на местоживееене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживееене на детето, в случай на промяна;

- всяка първа и трета седмица на месеца след навършване на 5-годишна възраст на детето от 10.00 часа в събота до 17.00 часа в неделя с преспиване, като бащата следва да взема и връща детето от адреса му на

местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна;

- един месец през лятото след навършване на 5-годишна възраст на детето, за времето, през което майката не ползва платен годишен отпуск, като детето следва да бъде вземано от 10.00 часа на първия ден от този месец от адреса му по местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна, както и да бъде връщано в 17.00 часа от последния ден от този месец на същия адрес;

- през всяка четна година до навършване на 5-годишна възраст на детето бащата има право да го взема за 25.12 и „Велика събота“ (от Великденските празници) в 10.00 часа от адреса му по местоживеене и да го връща на същия ден в 16.00 часа на същия адрес, а през всяка нечетна година детето да бъде вземано на 01.01 и неделя от Великденските празници в 10.00 часа от адреса му по местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна, и да бъде връщано в 16.00 часа на същия адрес;

- през всяка нечетна година, след навършване на 5-годишна възраст на детето бащата да го вижда за коледните празници - от 10.00 часа на 24.12 до 17.00 часа на 26.12., като детето да бъде вземано и връщано от адреса му на местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна;

- през всяка четна година след навършване на 5-годишна възраст на детето бащата да го вижда за великденските празници - петък, събота, неделя и понеделник - от 10.00 часа в петък до 17.00 часа в понеделник, като детето да бъде вземано и връщано от адреса му на местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна, както и за Нова година - от 10.00 часа на 31.12 до 17.00 часа на 01.01. на следващата година, като детето да бъде вземано и връщано от адреса му на местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна;

- през всяка нечетна година бащата да вижда детето на неговия рожден ред – ****г. от 10.00 часа до 17.00 часа, като бъде вземано и връщано от адреса му на местоживеене в гр. Н., ж.к. „М.“ № **, или от всеки друг адрес по местоживеене на детето, в случай на промяна.

Със същото решение съдът е заместил на основание чл.127а, ал.2 от СК съгласието на Д. Г. Д. баща на Г. - В. Д. Д., да напуска пределите на Република България само със съгласието на майката ЕЛ. ЕВГ. П., ЕГН *****, като детето да пътува извън територията на страната, придружавано от майка си – до Великобритания, Германия, Турция и Гърция през периода от първи октомври на съответната година до първи май на следващата година; съдът е заместил съгласието на бащата за издаването на международен паспорт, документ по чл.76, т.9 от Закона за българските лични документи и всички необходими документи за тези пътувания на детето извън страната. Съдът е осъдил Д. Г. Д. да заплати на ЕЛ. ЕВГ. П. сумата от 850 лева - разноси по делото, от които 50 лева - държавна такса и 800 лева - възнаграждение за един адвокат.

Въззивникът изразява недоволство от обжалваното решение, като счита същото за недопустимо. При евентуалност, намира първоинстанционния съдебен акт за неправилен и необоснован, постановен в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Излага становище, че за да се допусне промяна в установения режим на лични отношения между бащата и детето, следвало да бъдат налице основанията, предвидени в чл.54, ал.4 вр.чл.59, ал.9 от СК. Подчертава, че в конкретния случай единственото изменение се изразявало в промяна в местоживеенето на бащата, който се установил в гр. В.. Изразява несъгласие с изменения от съда режим на лични отношения след навършване петгодишна възраст на Г.- В., като счита същия за ограничаващ правата на родителя и в разрез с интересите на детето. Въззивникът посочва, че по този начин се препятствала емоционалната връзка между баща и син, както и тази с бабата и дядото по бащина линия. Жалбоподателят твърди, че съдът постановил да отпадне уговорка от страните, съдържаща се в съдебната спогодба, което не било поискано от ищцата („бащата може да осъществява режим на лични контакти с детето и в други дни, освен посочените по- горе, но след изрична уговорка с майката за това“). Развива подробни съображения за недопустимост на атакувания съдебен акт. Намира, че съдът се произнесъл „свръх петитум“ и относно заявеното искане за разрешаване на детето да пътува до посочените страни. Пояснява се, че същото се отнасяло само до текущата година. Излага становище относно приложение разпоредбата на чл.127а, ал.2 от СК. В подкрепа на изложеното цитира съдебна практика (ТР№1 от 03.07.2017г. на

ВКС по тълк.д.№1/2016г., ОСГК; Решение №446 от 30.06.2010г. по гр.д. №4549/2008г.; Решение №697 от 01.11.2010г. по гр.д.№1052/2010г. на ВКС, ГК, IV-то г.о.; Решение №234/30.05.2012г. по гр.д.№1580). Посочва, че при даване разрешение заместващо съгласието на единия родител за пътуване на детето в чужбина, следвало съдът да укаже кога и как то ще бъде върнато на територията на страната. В случая, съдът не изложил мотиви относно необходимостта от даденото разрешение. Навежда доводи във връзка с възложените с решението, в тежест на ответника разноски. Иска се обезсилване на атакувания съдебен акт като недопустим, поради произнасяне на съда свръх заявеното от ищцата по иска с правно основание чл.127а, ал.2 от СК, както и поради постановеното „свръх петитум“ по иска по чл.59, ал.9 от СК. В останалите части се иска решението да бъде отменено като неправилно, включително в частта за разноските. Претендира се присъждане на сторените в производството по делото пред двете инстанции разноски.

При проверката, извършена на основание чл.267, ал.1 ГПК, съдът констатира, че въззивната жалба е депозирана в законовия двуседмичен срок по чл.259 ГПК и от лице, което има правен интерес от обжалването, поради което е допустима.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от въззиваемата ЕЛ. ЕВГ. П., в качеството си на майка и законен представител на Г.- В. Д. Д., чрез адв. Петя Чернаева - БАК, в който се оспорват наведените в жалбата доводи. Изразява се несъгласие с твърденията на въззивника, че не били налице предпоставките на чл.51, ал.4 вр. чл.59, ал.9 от ГПК. Посочва се, че първоинстанционният съд направил пълен анализ на събраните по делото доказателства и достигнал до правилни правни изводи, съобразявайки на първо място интересите на детето. Излага подробни съображения в тази насока. Намира, че правилно и в интерес на малолетния Г.- В., районният съд е разрешил пътуване на детето в чужбина само със съгласието на своята майка, като на основание чл.127а, ал.2 от СК е заместил съгласието на бащата. Навеждат се доводи като е направено обобщение на доказателствата по делото - писмени и гласни. Иска се потвърждаване на обжалваното решение и отхвърляне на въззивната жалба като неоснователна. Претендира се присъждане на направените в производството пред двете инстанции съдебно-деловодни разноски.

Производството пред Районен съд – Несебър е с правно основание чл.59, ал.9 от СК, вр. чл.127, ал.2 от СК и чл.127а, ал.3 от СК.

При извършена проверка по реда на чл.269 от ГПК, съдът намира постановения съдебен акт за валиден и допустим.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Няма спор по делото, че след съвместното съжителство на страните на ***** г. е роден синът им Г. – В. Д.. От юни 2018 г. родителите са във фактическа раздяла, като две години след раздялата въззивникът Д.Д. е живеел и работил в чужбина. Видно от приложените по делото писмени доказателства, с протоколно определение от 27.06.2019 г. на НРС по гр.д. №237/2019 г. по иса на съда е постигнала съдебна спогодба, относно упражняването на родителските права, които са дадени на майката, а по отношение на бащата е определен режим на лични отношения.

С предявената пред НРС искова молба въззиваемата Е.П., в качеството ѝ на майка и законен представител на детето, е поискала промяна на режима на лични отношения. Като аргумент за това е послужило обстоятелството, че бащата не е изпълнявал режима на лични отношения с детето, при което месеци наред детето не е имало възможност да контактува с баща си, да го вижда и да изгражда отношения родител – дете. Поради тази причина въззиваемата е счела, че са налице обстоятелства по смисъла на чл.59 ал.9 от СК, налагащи изменение на постановените по-рано мерки и определяне на нов режим на лични отношения.

За да постанови обжалвания резултат по делото, първоинстанционният съд е изяснил същото пространно от фактическа страна и е достигнал до правни изводи, които се споделят от настоящата съдебна инстанция, която на основание чл.272 от ГПК препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

В този смисъл изложените във въззивната жалба оплаквания са неоснователни. Не се установява твърдяната недопустимост на постановения съдебен акт. Това се отнася както по отношение на първоначално заявените части от петитума на исковата молба, намерили съответен израз в диспозитива на първоинстанционния съд, така и по отношение на претенцията за разноси досежно частта в която същата е уважена, както и до

произнасянето „свръх петитум“, без това да е поискано от въззиваемата.

По отношение на предпоставката – изменение на обстоятелствата, налагаща промяна на режима на лични отношения, настоящата съдебна инстанция споделя изложените мотиви на първоинстанционния съд за това, че съществуващият по силата на споразумение между страните режим на лични отношения се е оказал неефективен и не е бил изпълняван, което се дължи основно на поведението на въззивника и значително обострените отношения между страните. Същевременно обаче нетърпимостта в отношенията между родителите не следва да прави детето заложник и потърпевш. Водеща е ролята на интереса на детето, с който съдът следва да се съобразява при всички обстоятелства. Действително, неизпълняването на режима на лични отношения и малката възраст на детето са довели до разстройването му и нежелание да общува с баща си. Тази форма на отчуждаване между баща и син следва да бъде преодолявана постепенно във времето. С обжалвания съдебен акт първоинстанционният съд е съобразил възрастта на детето и в този смисъл правилно е счел, че след навършване на 5-годишна възраст следва да са налице обстоятелствата за по-дълготраен контакт между детето и въззивника, при условие, че режимът на лични отношения се изпълнява.

По отношение на останалите оплаквания във въззивната жалба съдът намира, че същите са неоснователни. При условие, че след 5-годишна възраст съдът е постановил детето да преспива при своя баща, то от този момент, както правилно е посочил първоинстанционният съд, следва да се изпълнява възможността за едномесечен престой на детето при неговия баща през лятото в период когато майката не ползва годишния си отпуск. Лишено от логика е искането в по-ранен период да бъде осъществяван едномесечния престой на детето при бащата.

Що се отнася до даденото заместващо съгласие на бащата Д.Д. по чл.127а, ал.2 от СК детето да напуска пределите на страната само със съгласието на майката Е.П. и пътува в 4 изрично изброени държави за посочения в диспозитива на решението срок, първостепенният съд е съобразил действащата към момента практика на ВКС, като решението изцяло е съобразено с ТР № 1/03.07.2017 г. на ВКС по тълк.дело № 1/2016 г. ОСГК. Две от държавите са членки на Европейския съюз – Гърция и

Германия, а всички държави са транспонирали изискванията на Хагската конвенция. Посещенията са свързани с разписан в решението срок. В този смисъл изискванията на закона са спазени. При това положение настоящата съдебна инстанция намира постановеното от първоинстанционния съд решение за правилно и законосъобразно, което налага потвърждаването му. И двете страни са поискали присъждане на разноски по делото, но с оглед резултата по делото, съдът намира, че въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата сумата от 500 лева – разноски по делото за настоящата съдебна инстанция.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 95 от 21.09.2021г., постановено по гр.д. №374/2021г. по описа на Районен съд – Несебър.

ОСЪЖДА Д. Г. Д., ЕГН *****, чрез адв. Жения Маркова - БАК, със съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Гурко“ №11, ДА ЗАПЛАТИ на ЕЛ. ЕВГ. П., ЕГН *****, от гр. Н., ж.к. „М.“ № **, сумата от 500 лева – разноски по делото за настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчване препис от решението на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____